

РЕШЕНИЕ

№ 4481

гр. София, 04.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3005** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП – С., чрез упълномощения им процесуален представител срещу съдебно решение от 22.02.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3- ти състав, постановено по н.а.х.д. № 22609/2012г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № 260/14.10.2012г. на директора на офис „К. село” при ТД на НАП – С., с което на [фирма],[ЕИК] с адрес [населено място], [улица], представлявано от Й. Г. е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл. 179 от ЗДДС за нарушение на чл. 125, ал. 4 от ЗДДС.

С касационната жалба се иска отмяна на обжалваното съдебно решение като неправилно, постановено при незаконосъобразно приложение на чл. 28, б.,„а” от ЗАНН и постановяване на съдебно решение, с което да се потвърди наказателното постановление. Основните доводи са, че чл. 28, б. „а” от ЗАНН е неприложим за нарушения, извършени от юридически лица. Конкретното нарушение разкрива достатъчна степен на укоримост и обществена опасност и не може да се квалифицира като маловажен случай.

Ответникът по касационната жалба счита, че касационната жалба е неоснователна и

прави искане за оставяне в сила на съдебното решение като правилно и законосъобразно. Представя писмени бележки с подробни мотиви за правилно приложение на чл. 28, б. „а” от ЗАНН.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена с всички произтичащи от това последици.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, въззивният съд е направил обосновани и законосъобразни правни изводи, че от страна на [фирма] е извършено нарушение на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС. Разпоредбата на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС задължава регистрираните по ЗДДС лица да подават справка – декларация и отчетни регистри по ДДС за всеки данъчен период в срок до 14 - о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. При извършена проверка по документи на 28.05.2012г. в офис „К. село” на ТД на НАП С. е установено, че [фирма] е регистрирано по ЗДДС и е подало справка - декларация по ЗДДС за месец април 2012г. на 15.05.2012г., със закъснение от един ден, след изтичане на законоустановения срок за подаване на декларация на 14.05.2012г. Извършено е административно нарушение по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС, за което в нормата на чл. 179 от ЗДДС е предвидено налагане на административно наказание.

Правилно при тези данни въззивният съд е приел, че независимо, че е извършено нарушение, то съставлява „маловажен случай” по смисъла на чл.28, б.„а” от ЗАНН. Настоящата съдебна инстанция споделя доводите на въззивния съд за приложение на чл. 28, б. „а” от ЗАНН и отмяна на наказателното постановление на това основание.

Неоснователни са доводите в касационната жалба за неприложимост на чл.28, б. „а” от ЗАНН по отношение на търговски дружества. Текстът на правната норма не съдържа изрично подобно ограничение, нито такова може да бъде изведено при тълкуването му.

Въпреки, че формално е осъществен състав на нарушението на чл. 125, ал.5, във вр. с ал. 1 ЗДДС, реално не са засегнати, нито са застрашени, защитените чрез нормите на чл. 125 от ЗДДС обществени отношения. От ангажирания доказателствен материал се установява, че справка - декларация е подадена преди органите по приходите да констатират нарушението, от което следва, че задължението е изпълнено доброволно, закъснението е от 1 ден, както и че подадената справка - декларация е нулева през съответния данъчен период. Независимо, че административното нарушение за извършването на което е издадено наказателното постановление е формално по своя характер и за неговата съставомерност не е необходимо настъпване на вредни последици, случаят е маловажен. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения.

Преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол. Правилно въззивният съд е приел, че предпоставките на чл. 28, б. „а” от ЗАНН са били налице, но наказващият орган не го е приложил и на това основание съдът е отменил наказателното постановление, поради противоречие със закона. С подаденото възражение срещу акта за установяване на административно нарушение [фирма] е изложило доводи, които обуславят приложението на чл. 28, б. „а” от ЗАНН, но те не са били обсъдени от административно - наказващият орган. С оглед безспорно установеното, че справката - декларация е подадена със закъснение от 1 ден, че дружеството не е започнало извършване на търговска дейност, че закъснението е по технически причини, че справката – декларация за процесния период е с нулев резултат, поради което и не е настъпила вреда за фиска и при липса на предходни нарушения от страна на санкционираното лице на фискалната дисциплина, то всички тези обстоятелства преценени в съвкупност и взаимовръзка обосновават извод за маловажност на случая, поради което са налице предпоставки за приложението на разпоредбата на чл. 28, б. „а” от ЗАНН. В ЗАНН няма легално определение на понятието „маловажен случай”, поради което и предвид препращащата норма на чл. 11 ЗАНН, следва да се приложи легалната дефиниция на това понятие, дадена в чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс (НК). Предвид изложеното, макар формално да е осъществен състава на административно нарушение, с оглед посочените смекчаващи обстоятелства, деянието разкрива по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, при което положение налагането на имуществена санкция, макар и в минималния предвиден размер, се явява несъразмерно тежко спрямо степента на обществената опасност на деянието и дееца. Съгласно ТР № 1/12.12.2007г. по тълк. н. д. № 1/2005г. ОСНК – ВКС, когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28, б. „а” от ЗАНН са налице, но административно - наказващият орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на НП, като в този случай преценката на съда е преценка за законосъобразност. Административно - наказващият орган не е приложил чл. 28, б. „а” от ЗАНН, поради което е издал наказателно постановление в противоречие със закона. Въззивният съд правилно е счел, че са налице основания за приложението на чл.28 б.”а” от ЗАНН, което се споделя от настоящия съдебен състав по изложените мотиви, поради което съдебното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София- град, X. – ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 22.02.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3- ти състав, постановено по н.а.х.д. № 22609/2012г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.